

Thuis tegen Feyenoord

Eerste druk, maart 2012
© 2012 Edgar Schalk

Coverfoto: Edgar Schalk

ISBN: 978-90-484-2311-8
NUR: 402

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer
www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Thuis tegen Feyenoord

Een avontuurlijke reis langs eredivisieclubs

Edgar Schalk

Voorwoord

Alle karakters in dit boek maken onderdeel uit van een waargebeurd verhaal. Een verhaal zoals ik het persoonlijk heb ervaren. Daarnaast zijn de meeste persoonsnamen echt, op een aantal uitzonderingen na. Deze personen gaven vanwege privacy redenen aan liever niet met hun echte voornaam in het openbaar te treden.

De bijdragen van mijn contactpersonen – in welke vorm dan ook – leverden een cruciale rol in de totstandkoming van dit boek. Graag wil ik daarvoor iedereen bedanken. Ik heb getracht om telkens – naar eigen inzicht en volledig willekeurig – de juiste informatiebronnen te benaderen. Het is daarbij nooit mijn bedoeling geweest om iets of iemand in een kwaad daglicht te stellen. Integendeel zelfs, door mijn openheid en welgemeende interesse heb ik geprobeerd een realistisch beeld neer te zetten. Met dit boek hoop ik een positieve bijdrage te leveren aan de gastvrijheid en beleving rond het voetbal in het algemeen.

Inleiding

Waarom dit boek? Ik zal het kort houden. Door de jaren heen heb ik zelf in binnen- en buitenland ervaren dat Feyenoord op een grote, trouwe achterban kan rekenen. Ondanks een teleurstellende, sportieve periode is die steun en betrokkenheid altijd gebleven. Ik heb veel bewondering en respect voor de meer dan 40.000 supporters die elke thuiswedstrijd weer de weg naar De Kuip weten te vinden en er een sfeervolle voetbalmiddag of –avond van maken. Feyenoord maakt een belangrijk onderdeel uit van veel mensenlevens. Aanhangers van Feyenoord zitten door het hele land en zijn misschien niet altijd even goed zichtbaar. Ik noem het voor het gemak de ‘stille achterban’ en ik reken mij daar zelf ook toe. Deze supporters zijn – om wat voor reden dan ook – niet elke thuiswedstrijd aanwezig in De Kuip, maar wel onvoorwaardelijk en zeer betrokken met Feyenoord. Deze achterban volgt en steunt de club ook met hart en ziel.

Met deze wetenschap in mijn achterhoofd ben ik door het land getrokken. Mijn nieuwsgierige speurtocht langs Eredivisieclubs is een persoonlijke ervaring en analyse van sentimenten die loskomen rondom de thuiswedstrijd tegen Feyenoord. Hoe kijken vertegenwoordigers en aanhangers van de thuisclubs eigenlijk aan tegen de komst van de Rotterdamse club en Het Legioen?

Daarnaast is deze reis een bijzondere kijk in en rond de keuken van de betaald voetbalorganisaties uit de Eredivisie in het seizoen 2010/11. Vandaag de dag wordt de normale, welwillende voetbalsupporter geconfronteerd met begrippen als clubkaartverplichting, Voetbalwet en combiregeling. Voor mij redenen genoeg om Feyenoord een seizoen lang op eigen gelegenheid achterna te reizen en de proef op de som te nemen.

Inhoudsopgave

Voorwoord		5
Inleiding		7
Hoofdstuk 1	<i>Ferme jongens, stoere knapen...</i>	11
Hoofdstuk 2	<i>Een zwart-witte groet uit Almelo</i>	20
Hoofdstuk 3	<i>Beladen 'Ochtendje NAC' komt moeizaam op gang</i>	31
Hoofdstuk 4	<i>Gastvrij ontvangst van kameraden in Nijmegen</i>	38
Hoofdstuk 5	<i>D'ran op De Vijverberg</i>	48
Hoofdstuk 6	<i>'Papieren topper' haalt geschiedenisboeken</i>	57
Hoofdstuk 7	<i>Klappen in Alkmaar...</i>	67
Hoofdstuk 8	<i>Een warm onthaal in het koude noorden</i>	76
Hoofdstuk 9	<i>Dè ge bedaankt zèèt dè witte!</i>	86
Hoofdstuk 10	<i>Gezocht: echte Klassieker!</i>	97
Hoofdstuk 11	<i>Een trotse kampioen in Twente</i>	111
Hoofdstuk 12	<i>De showbizz boulevard van Arnhem</i>	122
Hoofdstuk 13	<i>Groen-gele gekte achter de duinen</i>	135
Hoofdstuk 14	<i>Negatieve reeks eindigt in Heerenveen</i>	145
Hoofdstuk 15	<i>Koempels met Limburgse passie</i>	157
Hoofdstuk 16	<i>Het sympathieke, temperamentvolle hart van Nederland</i>	168
Hoofdstuk 17	<i>Afsluiting in Limburg met internationaal tintje</i>	182

Hoofdstuk 1

Ferme jongens, stoere knapen...

De presentatie van de speeldagenkalender 2010/2011 was voor mij het startsein om me goed voor te bereiden op mijn gestelde doel en om uit te kijken naar het grote avontuur. Dat mijn rondreis op zondag 15 augustus 2010 in Rotterdam zou beginnen bij Excelsior, had enkele maanden geleden nauwelijks iemand voor mogelijk gehouden. De Kralingers hebben de plaats op het hoogste niveau ingenomen van stadsgenoot Sparta na een bloedspannende onderlinge confrontatie in de nacompetitie. Met als gevolg voor Feyenoord alleen een derby in Rotterdam-Oost dit jaar en niet in West.

Stadion Woudestein van SBV Excelsior ligt hemelsbreed op ongeveer één kilometer van De Kuip en is met een capaciteit van 3.500 plaatsen het kleinste stadion van alle Eredivisieclubs. Vooraf zag ik het als een pittige en bijna kansloze missie om één van de gelukkige te kunnen zijn die deze wedstrijd live zou gaan aanschouwen. Het seizoen is immers nog pril en het jeugdige team van Excelsior gaat onbevangen op zoek naar de broodnodige punten. Als dan de grote broer uit Zuid op bezoek komt brengt dit vast veel interesse met zich mee, was mijn gedachte.

In de periode voorafgaand aan de wedstrijd houd ik het vraag-en-aanbodspelletje op internet voor kaartjes goed in de gaten. Hier ligt mijn enige kans, dat kan bijna niet anders. Bij het lokale verkoopadres lukt het mij niet om met mijn Feyenoord-clubkaart aan een kaartje te komen. Daar was ik ook niet echt verbaasd over. Het uitvak is voorbestemd aan 650 trouwe aanhangers die niet alleen een seizoenkaart van Feyenoord hebben maar ook, via een puntensysteem aantoonbaar, nauwelijks een uitduel missen. Maar het uitvak is ook niet mijn doel dit seizoen. Ja, qua sfeer en support ligt mijn hart daar wel, maar om een goed beeld te krijgen vanuit de thuisclub wil ik me graag onder hen scharen. Terwijl ik de eerste contacten via internet heb

gelegd en mijn kansen nog niet echt hoog inschat, bezoek ik ook de ticketshop via de website van Excelsior. De mededeling 'Uitverkocht!' kom ik gelukkig nog nergens tegen. Sterker nog, voor deze wedstrijd is het mogelijk om per (seizoen)clubkaart maximaal vier toegangskaarten aan te schaffen. Ik waag mijn kans en besluit de code van mijn Feyenoord-clubkaart in te voeren. Een paar tellen later ontvang ik de bevestiging en ben ik in het bezit van een toegangsbewijs. Omdat het slechts enkele dagen voor de wedstrijd is, kies ik ervoor het kaartje op de wedstrijd dag bij de administratie van Excelsior op te halen in plaats van op te laten sturen. Zo'n meevaller wil je natuurlijk niet op het allerlaatste moment mislopen door een nalatige bezorgdienst.

Nu de wedstrijd dichterbij komt en ik een plaatsje op de tribune geregeld heb, wil ik weten hoe Excelsior naar het thuisduel met Feyenoord toeleeft. Ik stuur een kort e-mailberichtje naar de supportersvereniging Pro Excelsior met een uitleg van mijn doel. Op de supporterssite gaat de aandacht opvallend genoeg uit naar enkele historische wedstrijden tegen Sparta. Ik zie een reeks met foto's van duels tussen Sparta en Excelsior die *het verhaal vertellen van de enige Rotterdamse derby waarbij ook echt altijd iets op het spel staat en waarvan de uitkomst altijd totaal onvoorspelbaar is: Oost-West*. Is dit de enige voorbeschouwing voor de aanstaande wedstrijd tegen Feyenoord? De actuele samenwerking op voetbaltechnisch terrein tussen beide clubs geeft de onderlinge verstandhouding al duidelijk weer, maar een gevoel van trots en enthousiasme zal er in Kralingen toch nog wel te ontdekken zijn?

Op zondagochtend 15 augustus stap ik al vroeg in de auto richting Rotterdam. Het aanvangstijdstip is in verband met de televisierechten om half één en mijn vuurdoop wil ik optimaal ondergaan. Ik parkeer mijn auto aan de Oostmaaslaan tegenover Stadion Woudestein. Een sticker op de parkeerautomaat vertelt mij dat hier vanaf 1 september alleen nog tegen betaling geparkeerd mag worden. De opgestelde speeldagenkalender is mij voorlopig gunstig en vooral goedkoop gezind. Met mijn fotocamera, digital voice recorder en geprinte e-mailbevestiging voor het entreebewijs loop ik richting stadion. Aan

de kant van de weg staat een man in een geel hesje gebaren te maken richting de bestuurder van een auto die naast hem is gestopt. Johan is acht jaar steward bij Excelsior en vandaag de eerste gastheer die de spelers, officials en sponsors tegenkomen voordat zij de parkeerplaats van het stadion oprijden. Johan vertelt enthousiast over zijn werk en geeft mij direct een prima eerste indruk. 'Hier bij Excelsior is het altijd rustig en gemoedelijk. Dat zal vandaag niet anders zijn. Naast mijn werk hier doe ik dit ook al tweeëntwintig jaar bij Feyenoord. En dan zie je de verschillen. Bij Feyenoord is het allemaal veel groter en zitten er meer fanatieke supporters. Bij Excelsior leven de wedstrijden tegen PSV, FC Utrecht en *Nul-twintig* wat meer onder de supporters.'

Voor diegene die het nog niet weten, *Nul-twintig* verwijst naar de grote rivaal Ajax uit Amsterdam. Terugdenkend aan de woorden van Johan loop ik verder langs het stadion. Een groep van ruim dertig stewards krijgt er de laatste instructies om alles rond de wedstrijd in goede banen te leiden. De hesjes hebben nog de sponsornaam van de Eerste Divisie. Ik kan me er wel iets bij voorstellen dat de onverwachte promotie naar de Eredivisie bij de thuisclub het nodige improvisatietalent vereist. Met die hesjes is gewoon niets mis. Ze zijn nog lang niet versleten, goed herkenbaar en dus heiligt het doel de middelen.

Voor de nog gesloten poorten van het uitvak staan de eerste drie Feyenoord-supporters te wachten. Het is nog ruim twee uur voor de wedstrijd en ik ben benieuwd wat de aanwezige stewards mij te vertellen hebben. De twee heren hebben het rustig en kijken een beetje verloren om zich heen. Omdat de één de Nederlandse taal niet goed onder de knie heeft, beperk ik me tot een praatje met de andere steward. Ook hij is bij zowel Feyenoord als Excelsior werkzaam in deze functie en hoopt dat vandaag de thuisclub wint, maar dat de return later in deze competitie ook door de thuisclub gewonnen zal worden. Zonder enige vorm van schaamte en opvallend nuchter vertelt hij voor beide teams een zwak te hebben. Ik ben nog maar net gearriveerd in Kralingen en ontmoet de tweede Excelsior-fan die twee supporterspetten blijkt te bezitten. Het Feyenoord-legioen mag vandaag gewoon op eigen gelegenheid naar Woudestein komen. Zo ongeveer het laatste wat er vandaag verwacht wordt zijn problemen.

Ik vervolg mijn weg naar het fonkelnieuwe supportershome van Excelsior, waar de eerste gasten inmiddels een plekje aan de bar hebben gevonden. Ik drink er een kop koffie om mijn eerste indrukken te verwerken. De sfeer is het beste te omschrijven als een traditionele voetbalkantine waarbij het uitzicht op het hoofdveld natuurlijk niet mag ontbreken. Door de ramen in een andere muur van het home heb ik goed zicht op het parkeerterrein voor de hoofdingang van Stadion Woudestein.

Rechts achter in de hoek van deze supportersruimte zie ik twee jongens een tafel opstellen voor de verkoop van fanartikelen. Het zijn Theo en Michel, twee leden van supportersvereniging Pro Excelsior. Theo zit vandaag niet in het stadion maar volgt de wedstrijd op tv. 'Zelf heb ik helemaal niets met Feyenoord. Bovendien is de kans dat we gaan winnen vandaag erg klein. Omdat we nog geen afsluitbare ruimte hebben let ik ondertussen op onze spullen. De wedstrijden tegen Ajax en PSV vind ik veel leuker. En natuurlijk de wedstrijden tegen de mindere ploegen waartegen wij meer kans maken. Dat zijn de wedstrijden waarbij we extra sfeeracties opzetten. Tegen pakweg N.E.C. of De Graafschap kunnen wij als Excelsior ons veel beter onderscheiden. Vandaag met de komst van Het Legioen is Feyenoord absoluut in de meerderheid en zijn onze acties kansloos. Ik verwacht met de verkoop van onze fanartikelen geen grote omzet vandaag. Onze handel blijft normaal gesproken het hele jaar door stabiel, de tegenstander maakt daarbij niets uit. We krijgen zelfs buitenlandse fans over de vloer die een leuk souvenir voor thuis mee willen nemen. Engelsen, Scandinaviërs, Russen, we hebben ze hier allemaal al gehad. Die gasten zijn vaak een paar dagen in Rotterdam en willen dan graag een voetbalwedstrijdje meepakken,' concludeert Theo.

Nadat ik beide jongens een prettige middag heb gewenst, wordt het voor mij de hoogste tijd om mijn entreebewijs op te gaan halen. Via de hoofdingang van het stadion meld ik me bij de administratie. Terwijl mijn meegebrachte printje kritisch wordt bekeken door een kantoor-medewerker, zie ik televisiepresentator Jan Joost van Gangelen met camereploeg door de gangen van Woudestein lopen. Als je gebruik

maakt van een betaalzender om voetbal te kijken wil je natuurlijk helemaal niets missen, dus ook een kijkje achter de schermen niet. De man die mijn aanvraag in behandeling heeft wordt ondertussen aangesproken door assistent-trainer John Lammers, die een probleempje heeft met printen vanaf zijn laptop. De aandacht van de administratie-medewerker wordt onmiddellijk verlegd en na enkele minuten geduldig wachten word ik alsnog keurig op mijn wenken bediend.

Bij de toegangspoort wordt mijn kaartje een beetje onwennig door een steward gescand, want ook dit is nieuw ten opzicht van vorig jaar in de Eerste Divisie. Op de Albers-tribune, aan de lange zijde tegenover de hoofdtribune, zijn er geen vaste stoelnummers en dus kan ik zelf een mooi plaatsje uitzoeken. Het is nog te vroeg om te gaan zitten, maar ik neem alvast het besluit om me meer richting de Excelsior-fans te positioneren in plaats van in de nabijheid van het doorgaans vocale geweld van het Feyenoord-legioen. De drie agenten van Politie Rijnmond voor mij kunnen vast een goed verwachtingspatroon van deze middag schetsen. Bijzonder ontspannen en met de armen over elkaar bespreken zij samen de actuele zaken, voor zover dat mogelijk is met de loeiharde muziek die door het stadion galmt. Eén agent neemt het woord als ik hen aanspreek: ‘Het is een lekker rustig dagje voor ons, want Feyenoord 1 speelt tegen Feyenoord 2. Er gaat hier niets verkeerd, ook al zouden de Feyenoord-fans in principe alleen in het uitvak moeten zitten. Je zou het een wonder kunnen noemen als hier wel de pleuris uit gaat breken.’

Deze reactie maakt mij nieuwsgierig naar wedstrijden waarbij er wel een verhoogd risico bestaat. ‘Ajax,’ roepen ze alle drie in koor. ‘Dan zitten diezelfde Rotterdammers hier op de tribune maar dan met iets meer adrenaline in hun lijf. En verder is ook Twente bijzonder. Rotterdam en Twente ligt elkaar niet zo, met name vanuit Feyenoord dan. Verder zijn er bij de wedstrijden van Excelsior tegen ADO Den Haag en FC Utrecht meer agenten op de been dan nu en is het ook heel gezellig zeg maar,’ besluit een van de agenten op cynische wijze.

Zittend op de tribune kijk ik aandachtig om me heen. De opkomst van de Excelsior-spelers voor de warming-up wordt door een twintigtal fanatieke supporters achter het ene doel begroet. Het Feyenoord-

legioen overstemt dit alles bij de entree van hun helden. De verhouding tussen beide clubs is mij inmiddels wel duidelijk. Dit is niet de grote broer die op bezoek komt, dit is een vader-zoon-relatie waarbij zoonlief het niet in zijn hoofd moet halen tegen pa in te gaan of op te boksen.

Ik waan me totaal niet op een Excelsior-tribune. Opvallend veel gezinnen zoeken hun plaatsje op, waarbij minstens één lid van de familie een Feyenoord-shirt draagt. De sfeer is gemoedelijk en familiair. Natuurlijk zijn er enkele Excelsior-fans te herkennen maar het kost wat meer moeite om ze te ontdekken. Ik kijk naar de harde kern achter het doel. Niet groot in omvang misschien, maar het fanatieke deel is goed te herkennen. Spandoeken met teksten als *Strijden & Winnen* en *Ferme jongens, stoere knapen* voorspellen een strijdlustige thuisploeg, al heb ik die instelling nog niet ontdekt onder de eigen aanhang.

De rentree in de Eredivisie wordt bovendien gevierd met een nieuw veld. Kunstgras is tegenwoordig steeds vaker de oplossing tegen de vochtige en extreem koude weersinvloeden in ons land. Excelsior speelt er vandaag zijn eerste officiële wedstrijd op. Bij het inschieten tijdens de warming-up vliegen de zwarte, in het kunstgras geborstelde, korrels bijna een meter omhoog. Dit is voor zowel spelers als publiek nog even wennen.

Tijdens de wedstrijd lijkt de passieve houding van Het Legioen zijn weerslag te hebben op de spelers. Na de verrassende 1-0 voorsprong van Excelsior heerst er nog weinig geloof bij de thuisaanhanger. Nog steeds is men beducht voor een afstraffing. Volgens het spelbeeld geheel onterecht. Op cynische wijze wordt er door enkele toeschouwers achter me gesproken over de kleine afmeting van het veld. Volgens hen is dat de oorzaak dat bijna alle crossballen en corners van Feyenoordspelers buiten de lijnen verdwijnen. Vanuit mijn positie kijk ik recht op de hoofdtribune, want het spelbeeld kan me maar niet boeien. De luxe stoelen voor geldschietters zijn in het kleine stadion goed te herkennen. Zeker dertig plaatsen zijn nog onbezet. Is er eindelijk weer een stadsderby in Rotterdam op het allerhoogste niveau, zijn nog niet alle sponsorstoelen bezet. Het doet mij – en waarschijnlijk Excelsior zelf ook – vrezen voor hun sportieve toekomst.

Binnen de lijnen is hier weinig van te merken. Het spel in de tweede helft golft op en neer. In blessuretijd scoort Excelsior de beslissende 3-2. Terwijl Het Legioen de dankbetuiging van de Feyenoord-spelers wegwijs, lopen de spelers van Excelsior een ereronde langs de andere tribunes. Hoewel deze inmiddels nog maar half gevuld zijn, wordt de overwinning uitbundig gevierd met het eigen publiek. Vol ongelooft aanschouw ik dit tafereel net als vele andere Feyenoorders. Een wonder op Woudestein. Door niets en niemand verwacht, maar toch gekomen.

Het lukt me nog net op tijd om binnen de poorten van het stadion een van de laatste broodjes kroket te bemachtigen. Via de Zuid-tribune passeer ik een handjevol Excelsior-fans die hun geluk niet op kunnen. Ze springen, dansen en zingen uit volle borst. Ook van hun gezichten is het ongelooft af te lezen. De Feyenoord-aanhangers zoeken ondertussen steun bij elkaar in de omgeving van het supportershome van Excelsior. Ze hangen in alle rust rond en staren wat om zich heen. De verbijstering is van hun gezichten af te lezen. Als een vader die zojuist op het schoolpleintje gepoort is door zijn zoontje. Je wilt eigenlijk heel boos worden maar dat lukt je met geen mogelijkheid.

Deze euforie in Kralingen wil ik nog niet verlaten. Onopgemerkte krachten moeten nu haast wel boven komen drijven. Als alternatief voor het mislopen van een toegangskaart, had ik me voorbereid om deze wedstrijd anders maar in een Kralings café te gaan bekijken. Bij mijn zoektocht op internet stuitte ik op Café de Klapdeur. Hier zou het nog best weleens de moeite waard kunnen zijn om de napret te beleven. Onderweg naar mijn doel staat in de Hoflaan een vader buiten zijn aanstormende kinderen op te wachten. De man steekt zijn armen in de lucht en heet beide jongens met een high-five welkom thuis. De twee kinderen van rond de tien jaar oud zijn met de fiets naar het stadion geweest en springen opgetogen in de armen van hun vader. Verder is het in deze wijk met veel herenhuizen rustig. Er heerst een serene zondagmiddag stilte waarbij de geest van voetbal ver te zoeken is. De historische overwinning wordt zelfs in Café de Klapdeur niet gevierd. Naast een drietal buitenlandse toeristen zitten er alleen een

paar Feyenoord-fans binnen. Het café blijkt helemaal geen thuisbasis voor Excelsior-fans te zijn. Aan de muur hangt een shirtje en een vaantje van Feyenoord. De twee jonge gasten aan de bar zijn ook in het stadion geweest. Ze hebben in het uitvak gestaan en hebben besloten hun verdriet te verdrinken tijdens een kroegentocht per fiets door Rotterdam. De jongens bezoeken veel uitwedstrijden maar mijn idee spreekt hen ook wel aan. Al dat gedoe rond combiregelingen zorgt dat voor hen de charme er steeds meer vanaf gaat. Ik luister onder het genot van een biertje aandachtig naar hun verhalen en ervaringen en herken in hen beiden de fanatieke Feyenoord-supporter in berusting na een teleurstellend resultaat.

Na een tweede biertje is het wel mooi geweest en wandel ik terug richting mijn auto. Het is nu anderhalf uur na het laatste fluitsignaal. Bij het supportershome van Excelsior zie ik Theo en Michel nog wat spullen opruimen. Verder is er niemand meer, het feestje is voorbij. Een massale vreugde-uitbarsting heb ik helaas nergens meer kunnen ontdekken. Het is een bijzondere dag geweest vol met tegenstellingen.

Op weg naar huis richting het zuiden pakken de donkere wolken zich samen als een voorbode voor Studio Sport vanavond lijkt het. In het radioprogramma Langs de Lijn vertelt matchwinnaar Guyon Fernandez voldaan over de eerste overwinning van het seizoen. Deze held van Kralingen is daarvoor verantwoordelijk, evenals voor de promotie naar de Eredivisie enkele maanden eerder. Toen lukte dit in blessuretijd tegen Sparta, nu ook tegen Feyenoord. Het radiobetoog van Ron Vlaar staat in een schril contrast. Het blijft een oefening diplomatiek vertellen dat het bijzonder slecht was. In die context is het stopwoordje 'goed' van Vlaar behoorlijk misplaatst. Maar aan de andere kant ook wel weer begrijpelijk als emoties op zo'n moment de boventoon voeren. Op de snelweg zie ik voor mij een bordeauxrode Renault Twingo rijden met tegen de achterraut twee exemplaren van een Feyenoord-minidress. Deze kleine voetbalshirtjes zijn populair onder fanatieke fans en worden middels een zuignap tegen de binnenzijde van de autoruit bevestigd. In de auto zitten twee jonge gasten bedroefd voor zich uit te kijken. Wat zou er door hen heengaan?

Stopwoorden, vloekwoorden, oerkreten of wat dan ook. Voetbal is waarschijnlijk ook voor deze twee fans vooral emotie en de belangrijkste bijzaak in het leven.

Mijn gedachte gaan thuis nog even terug naar de spandoeken achter het doel. *Strijden & winnen*, daar is geen woord van gelogen. De herkomst van *Ferme jongens, stoere knapen* is de titelsong van het clublied van Excelsior. Een stukje tekst van dit lied sluit naadloos aan bij de gebeurtenissen deze middag op het veld:

*Ferme jongens, stoere knapen
De sport eist kerels van stavast
Duffe dromers, die maar staan te gapen
Vormen iets dat bij ons spel niet past
Wie zijn kracht energiek ons wil geven
Wie een vent is, waar echt pit in zit
Wie naar 't hoogste steeds met ons wil streven
Die is welkom als Excelsior-lid*